

HLAVNÍ TÉMA

DRESS CODE A NÁSLEDKY JEHO NEDODRŽOVÁNÍ

U mnoha zaměstnavatelů jsou zaměstnanci povinni dodržovat pravidla, která zaměstnavatel stanoví ohledně oblékání a vůbec celkového vzhledu, tzv. dresscode. Obvyklá jsou také pravidla týkající se šperků, barvy vlasů, účesů atp. V některých případech zaměstnavatel stanoví konkrétní oděvy, tedy povinnost nosit stejnokrójce zaměstnavatele.

Často však pouze pravidla přikazují zaměstnancům nošení formálního oděvu (obleky a šaty nebo kostýmký), případně pouze omezují extravagantní oblečení, účesy, šperky nebo jiné doplňky.

Pravidla týkající se oblékání mají zaměstnavatelé většinou stanovena ve vnitřních předpisech, mohou být však sjednávána i přímo v pracovních smlouvách. Otázkou však je, jestli jsou zaměstnanci povinni tato pravidla dodržovat a jak mohou zaměstnavatelé sankcionovat jejich porušování.

Pokud jsou pravidla týkající se oblékání a celkového vzhledu rozumná, pak většina zaměstnanců bere tato pravidla jako své povinnosti. Závěry Nejvyššího soudu České republiky k této problematice jsou však jiné. Nejvyšší soud České republiky má totiž za to, že o povinnosti zaměstnanců nejde, a to z toho důvodu, že právní předpisy nestanoví povinnost zaměstnance, aby při práci používal pouze oděv určený zaměstnavatelem. Výjimkou jsou případy, kdy je takový pracovní oděv součástí osobních ochranných pracovních prostředků, které je podle ustanovení § 106 odst. 4 písm. d) zákoníku práce zaměstnanec povinen používat. Z tohoto důvodu nesmí podle Nejvyššího soudu České republiky zaměstnavatel stanovit povinnosti týkající se vzhledu a oblékání v pracovním řádu, který totiž může pouze rozvádět ustanovení zákoníku práce, popřípadě ustanovení zvláštních právních předpisů podle zvláštních podmínek u zaměstnavatele, jde-li o povinnosti zaměstnavatele a zaměstnance vyplývající z pracovních vztahů.

Pokud tedy zaměstnanec nedodrží takto stanovené povinnosti týkající se dresscode, nejde podle Nejvyššího soudu České republiky ze strany zaměstnance o porušení povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci, a zaměstnavatel tak nemůže z tohoto důvodu dát zaměstnanci výpověď.

Stanoví-li totiž povinnost zaměstnance používat takový oděv vnitřní předpis, pokyn nadřízeného vedoucího zaměstnance nebo pracovní smlouva, nejde o povinnost vyplývající z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci, nýbrž o požadavek zaměstnavatele pro řádný výkon práce zaměstnancem.

Ve skutečnosti tedy mohou výše uvedené dokumenty obsahovat požadavky na předepsaný oděv, zaměstnavatelé by si však měli být vědomi, že i přes jejich případné označení jako „povinnost“ jde o požadavky zaměstnavatele a v případě jejich porušování (nedodržení) musí zvolit jiný způsob disciplinárního řízení než z důvodu porušování povinností.

Zaměstnavatel má totiž možnost disciplinárního řízení včetně možnosti rozvázání pracovního poměru výpovědí nejen z důvodu porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k zaměstnanci vykonávané práci, ale také z důvodu nesplňování požadavků zaměstnavatele pro řádný výkon práce, pokud k tomuto nesplňování dochází bez zavinění zaměstnavatele. V takovém případě zaměstnavatel může použít k rozvázání pracovního poměru výpověď ze strany zaměstnavatele výpovědní důvod uvedený v § 52 písm. f) zákoníku práce. Požadavky zaměstnavatele by měly reflektovat podmínky u zaměstnavatele a jeho představy ohledně nároků na zaměstnance. Zaměstnavatel však musí při jejich stanovení zvážit, zda jsou příslušné požadavky oprávněné z hlediska výkonu práce a ospravedlnitelné povahou pracovních činností.

Číst více na www.pravniprostor.cz
Mgr. Romana Náhlíková Kaletová | Advokáti Písek

Na právním portálu Právní prostor.cz naleznete v nejbližších 14 dnech i tato témata:

Rozhodnutí soudu jako zdroj oprávnění zásahu do integrity

Adaptační zákon ke GDPR

Loupež a hranice trestněprávního postihu

Přehled modelů styku a modelů střídání v péči o dítě

WWW.PRAVNIPROSTOR.CZ

MONITOR PERSONALISTIKA

OTÁZKY A ODPOVĚDI Z PRACOVNĚ PRÁVNÍ PORADNY

ZJISTIT VÍCE

STRUČNĚ

NEMAJETKOVÁ ÚJMA ZPŮSOBENÁ NEPŘIMĚŘENOU DÉLKOU ŘÍZENÍ

V souvislosti se škodou způsobenou nesprávným úředním postupem se asi nejčastěji řeší právě nemajetková újma způsobená nepřiměřenou délkou řízení, přičemž otázka přiměřené délky správního řízení je v poslední době na půdě Nejvyššího soudu řešena velmi často.

[celý článek](#)

ODPOVĚDNOST ZA ODBORNOU RADU

Jakou odpovědnost máte za odbornou radu, kterou poskytnete klientovi? Jakou musí mít odborná rada podobu, aby z ní vůbec nějaká odpovědnost vznikla? Odpovědnost zde znamená povinnost hradit škodu, kterou by podnikatel způsobil tím, že by zákazníkovi poradil špatně. Otázku odpovědnosti za škodu způsobenou informací nebo radou upravuje § 2950 občanského zákoníku.

[celý článek](#)

PODMÍNKY PĚSTOVÁNÍ, DISTRIBUCE A VÝDEJE LÉČEBNÉHO KONOPÍ

Léčebné konopí je v České republice již několik let tématem budícím zájem široké veřejnosti. Přesto se však ohledně tohoto tématu stále šíří řada mýtů a nepřesností. Rovněž je s podivem, že dosud existuje pouze malé množství lékařů předepisujících léčebné konopí a lékáren vydávajících léčebné konopí. Cílem tohoto článku je nastínit právní rámec pro léčebné konopí a stručně shrnout podmínky pěstování, distribuce a výdeje léčebného konopí pacientům.

[celý článek](#)

PŘEVOD DATABÁZE OSOBNÍCH ÚDAJŮ V RÁMCI PŘEVODU ČÁSTI ZÁVODU

Od účinnosti nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) 2016/679, obecné nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR), začala řada osob řešit otázky, nad kterými se za účinnosti zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů téměř nikdo nepozastavoval. Nešlo o to, že by dané otázky nebylo třeba řešit i za účinnosti zákona o ochraně osobních údajů, ale spíše o to, že o existenci zákona a povinnostech z něj plynoucích řada osob nevěděla.

Jednou z otázek, kterou jsem v poslední době ve své praxi řešil, byla problematika prodeje části závodu, přičemž k této části závodu náleží i databáze klientů se závodem souvisejících. V případě prodeje části závodu, jehož součástí je též databáze fyzických osob, dochází ke změně správce údajů a na tuto skutečnost je tedy třeba adekvátně reagovat. Jelikož se u nás

touto problematikou nikdo do detailů nezabýval, dovoluji si shrnout své poznatky níže.

Závěry, které budou uvedeny v rámci textu, se nevztahují na případy prodeje podílu ve společnosti. V takovém případě zůstává správce údajů stále stejný a dochází pouze ke změně osob ve společnosti činných, tedy z pohledu subjektů údajů nedochází k žádné změně.

V průběhu podnikání nastávají situace, kdy se podnikatel rozhodne, že se části svého podnikání již nechce věnovat a rozhodne se tuto část převést na jinou osobu. Na druhou stranu však nechce přijít o značku, kterou v průběhu let budoval a věc tedy nelze řešit převodem podílu ve společnosti. Jako příklad lze uvést salon, v jehož rámci je provozováno kadeřnictví a kosmetické služby. Jde

tedy o podnikatelskou činnost, pro kterou je zcela zásadní klientela, mnohdy stálá, kterou podnikatel eviduje v databázi.

Aby mohlo reálně dojít k úspěšnému prodeji části závodu spočívající v poskytování kosmetických služeb, nelze tak učinit bez převodu databáze stálých klientů, jelikož zejména v sektoru služeb jde o jedno z nejcennějších aktiv. V takové situaci však může podnikatel narazit na problém, zda lze s ohledem na právní předpisy řešící ochranu osobních údajů, tuto klientskou databázi převést současně s částí závodu a zda se tímto předáním nedopouští protiprávního jednání. S prodejem databáze se může pojit (a často pojí) řada problémů, a to právě s ohledem na ochranu osobních údajů.

Číst více na www.pravniprostor.cz

Mgr. Roman Tomek | advokát, AK Sedláková Legal

JUDIKATURA

NAHLÍŽENÍ DO KONTROLNÍHO SPISU A PŘÍSTUP K PODNĚTU

Podle § 22 kontrolního řádu jsou z nahlížení do spisu vyloučeny listiny, z nichž lze zjistit totožnost osoby, která podala podnět ke kontrole. Znamená to, že není třeba podnět zahrnout do spisu?

Při nahlížení do spisu kontrolovaná zjistila, že protokol z měření obsahu ková v půdě v okolí areálu jejího závodu není součástí spisu. Nejvyšší správní soud se v řízení, sp. zn. 2 As 418/2017, zabýval otázkou, zda má být podnět ke kontrole součástí kontrolního spisu a zda může být kontrolované zpřístupněna alespoň jeho část (požadovaný protokol).

Podle § 22 kontrolního řádu jsou z nahlížení do spisu vyloučeny listiny, z nichž lze zjistit totožnost osoby, která podala podnět ke kontrole. Z toho však nevyplyvá, že by tyto listiny měly být vedeny mimo spis. Podle Nejvyššího správního soudu musí být součástí správního spisu i dokumenty obdržené či vytvořené ve fázi předcházející zahájení správního řízení. Tyto závěry je třeba aplikovat i na vedení kontrolního spisu.

Nejvyšší správní soud následně zdůraznil restriktivní povahu vyloučení z nahlížení do spisu. Vyloučit lze pouze ty části, které umožňují identifikovat podatele podnětu, a to buď přímo (uvedením identifikačních údajů podatele) či nepřímo (popisem konkrétních skutkových okolností vedoucích k podání podnětu). Vyloučení přílohy podnětu (protokolu z měření) z nahlížení tak musí kontrolní orgán odůvodnit.

Soud nicméně žalobě nemohl vyhovět, jelikož šlo o žalobu proti nezákonnému zásahu a měla být podána žaloba proti nečinnosti. Kontrolovaná tak bude muset o nahlížení do spisu požádat ještě jednou a následně použít správný žalobní typ, nebude-li jí protokol poskytnut.

[celý článek](#)

NÁKLADY ŘÍZENÍ V BAGATELNÍCH VĚCECH

Ústavní soud konstatoval, že by náklady řízení měly přesahovat žalovanou částku pouze ve výjimečných a odůvodněných případech.

Ústavní soud se zastal insolvenčního věřitele, který přihlásil tři (promlčené) pohledávky v souhrnné výši 1 530 Kč, a který měl zaplatit náklady řízení ve výši 12 342 Kč, jelikož byl insolvenční správce zastoupen advokátem.

Věřitel uvedl, že poté, co mu byla bez jakékoliv přežalobní výzvy doručena incidenční žaloba, vzal přihlášku sporných pohledávek v celém rozsahu zpět. Následně také insolvenční správce vzal svou žalobu zpět, ale požadoval příznání nákladů právního zastoupení. Ústavní stížnost se opírala o to, že šlo o právně jednoduchou věc spočívající v posouzení formulářových podkladů, na které neměl insolvenční správce, sám advokát, potřebu najímat dalšího advokáta, aby jej zastupoval.

Ústavní soud konstatoval, že příznaná výše nákladů na právní zastoupení insolvenčního správce advokátem je v hrubém nepochybně k výši částek, projednávaných v insolvenčním sporu, a k ostatním skutkovým a právním okolnostem sporu.

[celý článek](#)

ROZHOVOR

JIŘÍ NYKODÝM

Profesní etika je jakýsi soubor pravidel, která dopadají na konkrétní profesí. S vymezením etických pravidel se pak setkáváme zejména v profesích, jejichž představitelé přichází do kontaktu s lidmi (lékaři, psychologové, právníci), neboť ti musí řešit velmi citlivé problémy, lidé si k nim přichází pro radu, když sami věci nerozumí.

Jak vypadají etická pravidla v praxi? Jak se liší etika advokáta od etiky soudcovské? Kam až sahá povinnost mlčenlivosti? Do jaké míry se může soudce vyjadřovat k projednávaným kauzám a jak s odstupem téměř deseti let vzpomíná JUDr. Jiří Nykodým – advokát a soudce druhého Ústavního soudu – na „kauzu Melčák“? Odpovědi nejen na tyto otázky prozradil v následujícím rozhovoru.

Co podle Vás patří k hlavním morálním vlastnostem, kterými by měl být každý student práva, a později i každý praktikující právník, vybaven?

Dle mého názoru by měl především být slušný. Každá slušnost má své meze, což znamená neprosazovat se za každou cenu. Záleží však na tom, v jakém postavení právník je. Je-li v postavení advokáta a zastupuje jednu ze stran, tak samozřejmě musí respektovat přání svého klienta, je v situaci, kdy své straně musí věřit – ona má tu pravdu.

Ale když je v postavení soudce, je situace úplně jiná. Tam naopak musí vnitřně zpochybňovat tvrzení každého a shromažďovat ke každému tvrzení důkazy, a teprve na základě těchto důkazů uvěřit jedné nebo druhé straně. V tom je zásadní rozdíl. Stejně tak ani například notář není zástupcem jedné nebo druhé

pokračování na straně 3

47. REPREZENTAČNÍ PRÁVNICKÝ PLES
23. února 2019, 20.00 hod., Hotel Courtyard by Marriott Brno ples.law.muni.cz

NOVELA ZÁKONŮ O ODPOVĚDNOSTI ZA PŘESTUPKY A O SILNIČNÍM PROVOZU

Dne 13. 12. 2018 byl ve Sbírce zákonů publikován pod č. 285/2018 Sb. zákon, kterým se mění zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění zákona č. 173/2018 Sb., a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

Novela byla přijata na základě vyhodnocení fungování nové právní úpravy představované zákonem o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich v prvním roce jeho účinnosti. Zákonodárce posléze přistoupil ke změnám, jež mají směřovat k odstranění nadbytečné administrativní zátěže orgánů projednávajících přestupky. Jde přitom o přestupky bagatelní, u nichž změny představují fakticky návrat k právní úpravě účinné do poloviny roku 2017, jež se měla z hlediska praktických potřeb řešení bagatelních případů ukázat jako vhodnější.

Ve zcela konkrétní rovině je cílem novely stanovit, že příkazem na místě lze uložit pokutu pouze v případě, že přestupek nelze vyřídit domluvou. Zároveň má být vypuštěna možnost uložit správní trest napomenutí příkazem na místě.

Důvodová zpráva podrobně vysvětluje, že správní orgán má před rozhodnutím o přestupku příkazem na místě nejprve zvážit, zda k projednání přestupku nestačí, vzhledem k jeho závažnosti a osobě pachatele, domluva. Ta má být přitom využívána zejména v případech, kdy míra společenské škodlivosti daného činu je natolik nízká, že by uložení pokuty bylo, s ohledem na závažnost přestupku a osobu pachatele, nepřiměřené. V případě, že nebude možné vyřešit věc domluvou, správní orgán bude moci uložit pokutu příkazovým blokem, pokud budou splněny ostatní podmínky, tedy pokud obviněný nebo osoba jednajíc za obviněného, který je právníkem nebo podnikající fyzickou osobou, bude souhlasit se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší a s vydáním příkazového bloku.

[Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

[celý článek](#)

NOVELA ZÁKONA O DPH

Dne 13. 12. 2018 byl ve Sbírce zákonů publikován pod č. 283/2018 Sb. zákon, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

Tato krátká novela o jediném změnovém bodu novelizuje § 21 odst. 8 zákona o DPH, dle kterého je-li poskytováno zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku po dobu delší než 12 měsíců, považuje se zdanitelné plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém bylo poskytování tohoto plnění započato. Ustanovení má poskytovat ochranu před eventuálními daňovými úniky spočívajícími v tom, že služba není formálně ukončena, a proto není ani odváděna DPH.

Důvodová zpráva vysvětluje, že dané ustanovení doposud dopadalo také na poskytování služeb, k nimž jsou daňoví poplatníci zavázáni na základě rozhodnutí státu, tedy soudu nebo jiného orgánu veřejné moci, a to v situaci, kdy jim je odměna za službu přiznávána následně a vyplácena tak až po ukončení poskytování této služby. Zejména má jít o soudem ustanovené advokáty v trestních, civilních i správních věcech, o daňové poradce, jsou-li ustanoveni k poskytnutí služby, dopadá na celý systém bezplatné právní pomoci.

Problémem je, že daná odměna je vždy hrazena až po ukončení zastupování, dříve ji ani poskytovatel služby vyúčtovat nemůže. Přesto by v takové situaci doposud musel daň z přidané hodnoty za dosud poskytnuté plnění vykázat a odvést, aniž by již měl nárok na její úhradu ze strany státu. Zákonodárce situaci vyhodnotil jako neúnosnou především v případě dlouhotrvajících náročných trestních obhajob, kdy ustanovenému obhájci je odměna hrazena až s několikaletým zpožděním a poskytovatel služby v řadě případů dopředu ani neví, které části služby mu budou přiznány a které případně nikoliv. V průběhu poskytování služby je mu tak její cena známa pouze velmi orientačně.

[Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

[celý článek](#)

NOVELA TRESTNÍHO ZÁKONÍKU

Dne 13. 12. 2018 byl ve Sbírce zákonů publikován pod č. 287/2018 Sb. zákon, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Dle důvodové zprávy je tato relativně delší novela o bezmála pěti desítkách změnových bodů, tedy pokud jde o trestní zákoník, reakcí na požadavky mezinárodního společenství, jež se Česká republika zavázala naplňovat ratifikací příslušných úmluv a svým členstvím v Evropské unii, případně se k tomu chystá.

[Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

[celý článek](#)

ČLÁNEK

PODMÍNKY ZÁNÍKU TRESTNÍ ODPOVĚDNOSTI

Podmínky zániku trestní odpovědnosti upravuje primárně trestní zákoník, a to v ustanoveních §§ 33 až 35. Samozřejmě s výjimkou zvláštní právní úpravy zániku trestní odpovědnosti u mladistvých a právníků osob, která je obsažena v příslušných ustanoveních zákona o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže, v platném znění a zákona o trestní odpovědnosti právníků osob a řízení proti nim.

[číst více na www.pravniprostor.cz](#)

PARTICIPACE ZAMĚŠTNANCŮ V DOZORČÍCH RADÁCH JIŽ OD LEDNA 2019!

Dne 14. 1. 2017, jak jsme již dříve avizovali, vstoupila v účinnost novela zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů („ZOK“) znovu zavádějící tzv. kodeterminaci, neboli povinnou participaci zaměstnanců v orgánech obchodních společností, které mají nad 500 zaměstnanců v trvalém pracovním poměru.

[číst více na www.pravniprostor.cz](#)

PRÁVNÍ PROSTOR – elektronický časopis nakladatelství CODEXIS publishing spol. s r.o., člen skupiny ATLAS GROUP, a redakce právního portálu Právní prostor.cz, jehož provozovatelem je společnost ATLAS consulting spol. s r.o., člen skupiny ATLAS GROUP; www.atlasconsulting.cz, klientske.centrum@atlasgroup.cz, Výstavní 292/13, Ostrava-Moravská Ostrava, 702 00, tel.: 596 613 333. Vychází jednou za 14 dní. Kontakt na redakci: Ing. Václav Chládek, šéfredaktor, tel.: 603 826 782, chladek@pravniprostor.cz, Ing. Markéta Švrčková, marketingová manažerka, tel.: 603 222 353, svrcokva@pravniprostor.cz © Všechna práva vyhrazena. Bez předchozího písemného souhlasu nakladatelství CODEXIS publishing spol. s r.o. člen skupiny ATLAS GROUP je zakázána jakákoliv další publikace, přetištění nebo distribuce (tištěnou i elektronickou formou) jakéhokoliv materiálu nebo části materiálu zveřejněného v tomto elektronickém časopisu. Přihlášení nebo odhlášení elektronického časopisu na klientske.centrum@atlasgroup.cz

ROZHOVOR

... strany, čili i on musí být trochu nad věcí a zaujmát objektivní stanoviska. Ale pokud mám uvést nějaká zastřešující pojítka, je to asi slušnost a kolegalita. Těmi by měl být vybaven každý (právník).

Určitá část společnosti volá po zavedení etického kodexu závazného pro všechny soudce a státní zástupce. Vy máte jako advokát s etickým kodexem bohatou zkušenost. Je však nutné zakotvovat morální pravidla výkonu právníkové profese do oficiálních kodexů?

Vidím v tom určitý problém. V prvním ročníku studia v předmětu teorie práva se všichni učí o tom, že etika a etická pravidla nejsou právem, ale jsou to nepsaná pravidla chování. Avšak když je začneme sepisovat do takových etických kodexů, tento charakter ztrácí. Takže je otázka, zda po sepsání - i když se to jmenuje nadále „etická pravidla“ - jsou to stále jenom morální normy mezilidského soužití, nebo zda se tím stanou již normami právními. Já osobně se domnívám, že když daná pravidla sepíšeme, aplikujeme a jejich případné porušení může být předmětem kárného řízení, nejde už o pravidla etiky, ale o právní normy, stejně jako je tomu u advokátů, kteří oficiálně závazný kodex mají.

Souhlasil byste tedy s takovými závaznými normami i pro ostatní právníkové profese?

Myslím si, že by nebylo úplně od věci, kdyby nějaká pravidla, která by se dala zobecnit a jejich dodržování vynutit, měly mimo advokátů i ostatní profese. Sklidilo by to úspěch i u řady advokátů, kteří se za současného stavu po právu ptají, proč oni se mají řídit nějakými závaznými etickými pravidly a ostatní si v zásadě mohou dělat, co chtějí. V tomto smyslu by tedy nebylo od věci, kdyby byly základní závazné normy přijaty i ostatními právními profesemi.

[celý rozhovor](#)

Karolina Drachovská | redaktor

MONITOR STAVEBNICTVÍ

ZJISTĚTE VÍCE

PRÁVNÍ PROSTOR

Chcete si přečíst i starší čísla časopisu PRÁVNÍ PROSTOR?

Staňte se registrovaným uživatelem portálu a získajte přístup do archivu časopisu

ZAREGISTROVAT SE